

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης Χρυσοστόμου

Κυριακή Στ' Λουκά
Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκη

23 Οκτωβρίου 2022

«Σεβαστοί Πατέρες,
Αγαπητοί μου αδελφοί,

Σήμερα ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε στον περικαλλή αυτό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, του προστάτου, εφόρου και πολιούχου της μυροβλύζουσας πόλεως των Θεσσαλονικέων, τον οποίο ετοιμάζεται η Αγία μας Εκκλησία να εορτάσει πανηγυρικώς.

Και σήμερα τελούμε μια ξεχωριστή και αρχαιοπρεπή λειτουργία, αυτή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, του πρώτου επισκόπου των Ιεροσολύμων, με την ευκαιρία της μνήμης του. Ο Άγιος Ιάκωβος έδωσε τη σφραγίδα του με τη σύνθεση πολλών ευχών, που περιλαμβάνονται σ' αυτή τη λειτουργία.

Η λειτουργική ακτινοβολία των Ιεροσολύμων και το κύρος του αποστολικού ονόματος υπό το οποίο φέρεται, συνετέλεσαν αποτελεσματικά στην διάδοσή της εκτός Ιεροσολύμων. Η Θεία Λειτουργία αυτή αποτελεί το τυπικό που ακολούθησε η αρχαία Εκκλησία κατά τα πρωτοχριστιανικά χρόνια, όπως τη γνωρίζουμε από τις Πράξεις των Αποστόλων και τα κείμενα των Πατέρων.

Η αρχαιότητα της λειτουργίας αυτής μπορεί να διαπιστωθεί από την ανάγνωση των ευχών της λειτουργίας, που αναφέρονται ακόμα και στην περίοδο των διωγμών των χριστιανών, θα ακούσουμε ευχές και δεήσεις γι' αυτούς που βρίσκονται σε εξορία, σε φυλακές, στα μεταλλία.

Η λειτουργία αυτή αποτελούσε την πνευματική τροφή όλων των γενεών των χριστιανών με αρχή της από το λίκνο του χριστιανισμού, δηλαδή μετά τον Μυστικό Δείπνο, κατά τον οποίο ο Ιησούς έδωσε την

εντολή στους Μαθητές του να επαναλαμβάνουν αυτό τον Μυστικό Δείπνο, που τέλεσε ο ίδιος ο Χριστός. «Τούτο ποιείτε εις την εμην ανάμνηση».

Διασώζει τον λειτουργικό τύπο της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων και την απλότητα της Λατρείας κατά τους Αποστολικούς χρόνους. Από αυτή προήλθαν οι Λειτουργίες του Μεγάλου Βασιλείου και του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Το λειτουργικό κείμενο αποδίδεται στον Άγιο Ιάκωβο, συγγραφέα της Καθολικής Επιστολής που περιλαμβάνεται στον κανόνα της Καινής Διαθήκης. Αυτή η Θεία Λειτουργία των πρώτων χριστιανικών χρόνων, επικράτησε να τελείται δύο φορές το χρόνο, την 23^η Οκτωβρίου, ημέρα μνήμης του Αγίου Ιακώβου, καθώς και την Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση.

Μερικά από τα στοιχεία της αρχαίας Λειτουργίας του Αγίου Ιακώβου είναι η τέλεση της λειτουργίας προς τους πιστούς για να βλέπουν τα τελούμενα, η λιτάνευση των γραφών, του Αποστόλου και του Ευαγγελίου, η εξαγωγή του αμνού μόνο από το πρόσφορο και όχι οι μερίδες της Θεοτόκου και των αγγελικών ταγμάτων, η ανταλλαγή του ασπασμού της ειρήνης με τους διπλανούς μας, που μας βοηθάει να ανοιχτούμε και να καταλάβουμε πως η Εκκλησία δεν είναι ατομικό γεγονός, αλλά υπόθεση της κοινότητας. Μόνο μέσα στην κοινότητα των πιστών σωζόμαστε, δηλαδή υπάρχουμε εν ολοκληρία, και όχι μόνο όταν εκπληρώνουμε και ικανοποιούμε τις ατομικές θρησκευτικές μας ανάγκες.

Σεβαστοί μου πατέρες,

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Τα διδάγματα που αντλούμε από τους Αγίους Ιάκωβο τον Αδελφόθεο και Δημήτριο τον Μυροβλύτη είναι η σταθερή και ακλόνητη πίστη που επέδειξαν προς τον Σωτήρα Χριστό, παρά τα προβλήματα και τις δυσκολίες, που είχαν να αντιμετωπίσουν. Αυτό αποτελεί μήνυμα διαχρονικό για τον κάθε άνθρωπο, και συνάμα παράδειγμα προς μίμηση, ότι παρά τα προβλήματα που ζούμε στις μέρες μας την πείνα, την ανεργία, την μεταναστευτικότητα, την αβεβαιότητα του μέλλοντος και την αμφιβολία της πίστεως, καλούμαστε να γευθούμε το μήνυμα ελπίδας, χαράς, πίστεως και αισιοδοξίας που μας μεταδίδουν οι

Άγιοι Ιάκωβος και Δημήτριος, που μας ραίνουν με τη χαρά του μαρτυρίου τους και την ελπίδα της αιωνιότητος που κατέκτησαν και έγιναν συγκληρονόμοι μετά του Ιησού Χριστού.

Οφείλω να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες από τα τρία βαθιά της καρδιάς μου προς τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, τον Ποιμενάρχη μας, τον εργαζόμενο στο έργο του Χριστού, δημιουργικώς και σεμνοπρεπώς, με ορθόδοξο ήθος, με άκρα υπομονή, με απaráμιλλη καρτερία και πρωτοφανή συγχωρητικότητα. Ευχαριστώ τον Μητροπολίτη μας κ. Άνθιμο, για την άδεια και ευλογία να προστώ της Ευχαριστιακής Συνάξεως.

Ευχαριστώ, επίσης, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Δαμασκηνό, προϊστάμενο του Ναού, και τους Εφημερίους π. Γεώργιο και π. Νικόλαο, που συνεργαστήκαμε μαζί τόσα χρόνια, τους ιεροψάλτες, τους επιτρόπους και συνεργάτες του Ναού, ευχόμενος καλή δύναμη και καλή υπομονή τις ημέρες αυτές της πανηγύρεως.

Αναπολώ όλες τις στιγμές που έζησα σε αυτό το Ναό και με αξιώνει σήμερα η Χάρις του Θεού να λειτουργώ ως Μητροπολίτης σε αυτή την πόλη, στην οποία άφησα μεγάλο μέρος της καρδιάς μου.

Εύχομαι σε όλους εσάς η καρδιά σας να γίνει μυροδοχείο που θα ραίνει τα μύρα της αγάπης και πίστεώς σας στους Αγίους μας, αλλά και στον συνάνθρωπό μας, ώστε όλοι να μυροβλύζουμε από αγάπη, πίστη και ελπίδα».